

Kopā ar Antiņu stikla kalnā

Iestājoties pavasarīgajam laikam, priecājamies par iespēju atkal apmeklēt muzejus klātienē, izjust atmosfēru, pieskarties senajām lietām, vienkārši “būt klāt”. Tā nu 7. a klases skolēni, izmantojot “Latvijas skolas somas” dotās iespējas, devās uz Raiņa un Aspazijas māju – muzeju, lai iepazītos ar muzeja ekspozīciju, uzzinātu mazāk zināmus faktus par abiem dzejniekiem, labāk izprastu Raiņa lugu “Zelta zirgs”.

Raiņa un Aspazijas māja Baznīcas ielā 30 ir divstāvu nams ielas malā, sētas māja un neliels iekšpagalms. Šai namā abi dzejnieki dzīvoja no 1926. gada 15. septembra, Rainis – līdz savai nāvei 1929. gadā, Aspazija – līdz 1933. gada pavasarim.

Ekskursijas ievaddaļā tikām iepazīstināti ar memoriālo dzīvokli, aplūkojām lugas “Zelta zirgs” pirmizdevumu, plašo bibliotēku, gide sīkāk pastāstīja lugas tapšanas vēsturi.

Patī nodarbība skolēniem ļoti patika. Katram lugas cēlienam tika veltītas 15 – 20 minūtes, kuru laikā skolēni lasīja zīmīgākos dialogus (šī nodarbības daļa parādīja, ka nereti skaļa, izteiksmīga lasīšana sagādā grūtības), kopā ar muzejpedagogu pārrunājām lugas sižetisko līniju, dzejnieka idejisko vēstījumu. Pēc tam skolēni tika pie visdažādākajiem perkusiju instrumentiem, kā džambas, “jūras bungas”, zvanga, tamburīni, “lietus koks”, zvaniņi un vēl citiem, lai katram lugas cēlienam vienotā instrumentālā ansablī radītu muzikālo pavadījumu. Šī nodarbības daļa skolēnus aizrāva visvairāk, ja sākumā bija jūtama nedrošība, tad ar katru cēlienu vēlme piedalīties muzikālā pavadījumā un piemērotas atmosfēras radīšanā tikai auga, vērotājos nepalika neviens.

Skolēnu atsauksmes pēc ekskursijas:

- visvairāk patika spēlēt mūzikas instrumentus (to atzina visi skolēni);
- bija interesanti apskatīt pašu māju, mēbeles, lietas, kas piederējušas Rainim un Aspazijai;
- šādā veidā “lasīt” ir daudz aizraujošāk un vieglāk; patika iet priekšā un iejusties aktieru lomā;

- labi bija, ka visi tika iesaistīti un nodarbināti, katrs tika pie kāda instrumenta spēlēšanas;
- interesanti bija dzejnieku silueti uz sienas, it kā viņi būtu klāt;
- likās, ka būs garlaicīgi, bet bija ļoti forši, jo varējām spēlēt mūzikas instrumentus, bet beigās mūs pacienāja arī ar tēju un konfektēm.

Tā nu mēs ekskursijas laikā padziļināti iepazīnām vienu no zināmākajiem Raiņa darbiem (pats dzejnieks to nosaucis par savu mīļāko lugu), attīstījām radošumu, izpaužāmies mūzikā un ritmā un mainījām savu priekšstatu par muzeju.

7. a klases skolēni, skolotāja Astra